

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistolae Urbani Papae III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

6 VRBANI PAPÆ III. VITA.

exhibeas, vt te in tremendo iudicio tua conscientia non accuset, & eius qui non fallitur districti Iudicis interrogatio non condemnet.

Extat vnum decretum Lucii aduersus hæreticos, cap. Ad abolendam, extr. de hæreticis.

VITA ET EPISTOLÆ
VRBANI PAPÆ III.ANNO
CHRISTII
1185.

Urbanus
quando e-
lectus?

VRBANVS III. Mediolani natus, ante Lambertus nominatus, ex Mediolanensi archiepiscopo, e genere Cribellorum, statim post Lucium septimo Kalendas Decembris defunctum, miro omnium consensu electus est in pontificem anno Domini 1185. tempore Friderici imperatoris, quem ob iteratam honorum & iurium ecclesie inuasionem iterum excommunicasset, nisi morte præuentus fuisset.

Ierusalē ca-
pitur a Sol-
dano.

Omne suum studium ad reconciliandos Christianorum animos, qui in Syria bellis impliciti erant, conuertit. Verum cum in eiusmodi procurationibus operam luderet, & Christiani principes odiis & dissensionibus intricarentur, Soldanus pluribus locis potitus etiam Hierosolymam suo imperio adiecit 1v. Kalendas Octobris, anno postquam a Godefredo recuperata fuerat octogesimo quarto. Ad hæc crucem dominicam ludibrio affectam, regem Hierosolymitanum captum, & aduersariorum copias versus Antiochiam directas esse intelligens, dolore percitus in morbum incidit, ex quo Ferrariæ mortuus est XIII. Kalendas Nouembris anno Domini 1187. cum sedisset annum vnum menses nouem & dies xxv. Ita Rogerus de obitu optimi pontificis, verius & melius sentiens quam schismaticorum fautor Vrspergensis; qui dum Lucii papæ mortem retulisset, hæc suo more scribit: Tunc cardinales qui cum ipso erant, de reditu suo plurimum sunt angustiati; timebant enim ab imperatore aliquam violentiam sibi inferri super electione Romani pontificis. Sane Mediolanensis archiepiscopus ipso secure deduxit vsque Rauennam, quem & ipsi in papam elegerunt, dictusque est Urbanus III. quem multi Turbanum voca-

Obitus Lu-
cii.

Redargui-
tur Vrsper-
gensis.

VRBANI PAPÆ III. EPISTOLÆ. 7

uerunt; eo quod, cum esset Mediolanensis natione, in odium imperatoris volebat turbare ecclesiam quæ iam paulisper quietem acceperat; sed nutu Dei percussus interiit. Sedit annum vnum, menses decem, dies viginti quinque. *Hæc Vrspergensis.*

Huius temporibus, anno nimirum Christi 1186. Rogerii regis Siciliae filia (quam monialem fuisse fabulosum esse probat Baronius) Henrico VI. regi Germaniæ matrimonio iuncta fuit. *Viterbiensis.*

Commentum de monachatu eius fortasse inde recogitatum est, quod in monasterio asseruata fuerit, vt, si regibus mascula proles defuisset, ipsa cum dote regni nubere potuisset.

EPISTOLA I.

VRBANI PAPÆ III.

AD OMNES EPISCOPOS.

De sui electione.

Vrbanus episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratribus archiepiscopis, & episcopis, & dilectis filiis abbatibus, prioribus, & ceteris ecclesiarum praelatis, ad quos literæ peruenierint, salutem & apostolicam benedictionem.

CÆLESTIS altitudo consilii firmam retinens in sua dispositione censuram, sacrosanctam Romanam ecclesiam, ad cuius regimen sumus licet insufficientes assumpti, supra petram fidei soliditate fundauit; illud ei tribuens in apostolicæ confessionis fortitudine firmamentum, cui nec procella turbinis, nec prauelere possit spiritus tempestatis. Vnde ipsa vniuersalis mater ecclesia usque ad consummationem sæculi manentem secum retinens Salvatorem, ita, iuxta canticum Salomonis, quem dilexit amplectitur, vt pro nulla rerum varietate vel temporum ab vnitæ suæ fidei vel pietatis proposito separetur. Licet enim vel crebra decedentium mutatione pastorum in varia discrimina frequenter inciderit, vel per mundanæ malignitatis incursum persecutiones innumeras pertulerit & labores; nunquam tamen eam gratia diuina deseruit, quo minus robur eius in qualibet tentatione perficeret, & inde obtineret spei suæ gaudium,

vnde suscepit fidei firmamentum. Sic igitur ante paucos hos dies faciente cum ea Domino signum in bonum, quamuis ipsam de transitu pii patris Lucii non modicus dolor tristitiaque turbauit, statum tamen eius in vnitate Spiritus & vinculo pacis diuina prouidentia conseruauit, vt post vespertinos fletus latitia matutina succederet, & ipsa velut columba pulcherrima suis latificata gemitibus sine ruga prorsus & macula candoris sui pulcritudinem retineret. Defuncto siquidem piæ recordationis patre ac prædecessore nostro domino papa Lucio, & reuerendissimo eius corpore honorifice tumulato, habitus est a fratribus de successoris electione tractatus; in quo tanta fuit vnitas omnium, tantaque adinuicem concordia singulorum, vt ille intelligatur operatus in eis, in cuius manibus sunt omnium, & per quem adunatur diuersitas animorum. Ceterum cum plures essent in ecclesia Dei viri venerabiles & prudentes, in quos eorum vota concurrere consultius, vt credimus, & dignius potuissent, ad insufficientiam nostram oculos intenderunt: & factum est, sicut Domino placuit, vt nos, quibus ad dignitatis tantæ fastigium nec vires nec merita suffragantur, in patrem sibi elegerunt & pastorem. Nos autem licet nobis conscii propriæ infirmitatis essemus, ita vt crederemus eorum proposito non immerito resistendum; ne tamen ex dilatione negotii vel pertinacia reluctandi aliquod in ecclesia periculum proueniret, consensimus, licet inuiti, iniuncti oneris subire laborem, ab eo sperantes dirigi gressus nostros, qui beato Petro in fluctibus nauiganti & fiduciam præstitit vt in mare descenderet, & potenter occurrit vt dubitans non periret. Nunc igitur in eo loco & officio constituti, in quo valde indigemus omnium fidelium suffragiis adiuuari, ad vos tamquam ad speciales ecclesiæ Romanæ filios cum fiducia & securitate recurrimus, vosque benedictionis apostolicæ præuenientes alloquio, literis familiaribus admonemus, rogamus attentius, & exhortamur in Domino, quatenus transitum supradicti patris & domini nostri Lucii deuotis orationum suffragiis prosequentes, fidem & deuotionem, quæ nobis pro reuerentia beatorum Petri & Pauli apostolorum & apostolicæ sedis communiter debetur ab omnibus, vos
spe-

ſpecialiter impendatis, ita quod ex hoc & a Deo præ-
mium confequi, & maiorem ſemper gratiam valeatis in
oculis noſtris & totius eccleſiæ præmereri. Datum Ve-
ronæ ſecundo Idus Ianuarii.

EPISTOLA II.

VRBANI PAPÆ III.

AD VVILIELMVM REGEM SCOTIÆ.

In cauſa Hugonis ſancti Andree & Ioannis Dunkeldeniſis
epiſcoporum.

*Urbanus epiſcopus ſeruus ſeruatorum Dei Vvilielmo illuſtri
Scotorum regi ſalutem & apoſtolicam
benedictionem.*

CVM ex iniuncto nobis a Deo adminiſtrationis officio
Cad vniuerſas eccleſias proximas nobis & longe poſi-
tas aciem noſtræ teneamur conſiderationis extendere, &
ſi qua in eis vel miniſtris earum irrationabiliter attenda-
ta nouerimus, ad factum congruum reuocare, non de-
bent ex eo ſæculi principes commoueri, ſi quando ad
correctionem eorum quæ perperam facta fuerint ma-
nus noſtras duxerimus extendendas; cum & ipſi ſecun-
dum ſibi traditam poteſtatem auxilio nobis in his eſſe de-
beant, & cum neceſſe fuerit, aliquorum pertinacia exi-
gente, contumacium nequitia fortius obuiare. Regia ſi-
quidem excellentia non ignorat, quam grauis inter vene-
rabiles fratres noſtros Ioannem Dunkeldeniſem & Hugo-
nem ſancti Andree epiſcopos fuerit exorta diſſenſio. Et
licet magnos vtraque pars labores ſubierit & expenſas, &
tempore felicis memoriæ Lucii papæ prædeceſſoris noſtri
apud ſedem apoſtolicam diutius litigauerint, negotium
tamen non potuit finem habere. Vnde cum iidem epiſco-
pi nuper ad noſtram præſentiam acceſſiſſent, & contendiſ-
ſent ſuper hoc aliquamdiu in auditorio noſtro, de con-
ſilio fratrum noſtrorum prædicto Dunkeldeniſi epiſcopo
agendi licentiam ſuper epiſcopatum ſancti Andree tri-
buimus contra illum, & eidem ſancti Andree epiſcopo ad
propria reuertendi ad noſtram præſentiam ſufficienter
inſtructo in conſtituto ſibi termino redituro, ita quod ſi

Conc. Tom. 28.

B

tunc non venerint venerabilis frater noster Iocelinus Glascuensis episcopus, & dilecti filii de Melros & de Neubotle & de Dunfermelin abbates, eum extunc ab officio episcopali suspendant, & si postmodum contumax fuerit, vinculo excommunicationis adstringant, nec relaxent sententiam, donec nostro se conspectui repræsentet. Nolumus enim vt negotio ipso diutius in suspenso manente, præscripta sancti Andree ecclesia graue rerum suarum detrimentum incurrat, sed potius, cognita veritate, per nos finem congruū auxiliante Domino sortiatur. Præcipimus etiam præfatis Glascuensi & collegis suis, quod dilectos filios nostros Aiulfum decanum de Lodoneio, & Odonem senescallum, & Rogerum de Fedic, & alios clericos & amicos præfati Dunkeldensis episcopi, a qualibet molestia, nostra freti auctoritate, defendant; & possessiones vel alia bona eorum, seu redditus ipsius episcopi, non permittant a quoquam inuadi. Si qui vero contra ipsorum prohibitionem super his venire præsumperint, censura eos canonica, nulla appellatione obstante, comescant. Vt igitur quæ mandamus valeant sine difficultate qualibet adimpleri, monemus regiam excellentiam, & hortamur in Domino, atque in remissionem peccatorum iniungimus, quatenus pro amore iustitiæ, & reuerentia beati Petri, & nostra, in negotio illo iuxta mandati nostri tenorem procedi permittas; & prædictos decanum, senescallum, & Rogerum de Fedic, atque alios consanguineos & amicos prædicti Dunkeldensis episcopi, & episcopatum, & alios redditus eius, regia protectione defendas, & nec tu ipse illos in aliquo aggraues, nec finas ab aliis aggrauari, ita quod causa ipsa valeat sine impedimento terminari, & regia magnificentia de iustitiæ opere apud Deum præmium indeficiens & nomen bonum apud homines consequatur. Noueritis autem memoratis episcopis in virtute obedientiæ nos iniunxisse, vt nec ab ecclesiis, nec a clericis sibi subditis, accipiant aliquid expensarum intuitu, quas in prosecutione memorati negotii sunt facturi, sed de propriis solummodo redditibus sibi procurent necessaria prouidere. Nolumus enim vt facto ipsorum ecclesiæ, vel personæ aliæ regni tui, debeant incurere detrimentum. Regiam insuper excellentiam volu-

mus non latere, quod supradictus Dunkeldensis ita honeste suum est negotium profecutus, & honori regio detulit, quod nihil omnino proposuit, quod in derogationem regii nominis valeat redundare, vel quo tua serenitas aduersus eum debeat commoueri. Vnde si quid ab æmulis eius in contrarium fuerit celsitudini tuæ suggestum, talium verbis aurem regiam non apponas. Datum Veronæ secundo Kalendas Augusti.

EPISTOLA III.

VRBANI PAPÆ III.

AD IOCELINVM GLASCVENSEM EPISCOPVM,
ET ABBATES.

Eiusdem argumenti.

Vrbanus episcopus seruus seruorum Dei venerabili fratri Jocelino Glascuensi episcopo, & dilectis filiis de Melros & de Neubottle & de Dunfermelin abbatibus, salutem & apostolicam benedictionem.

CVM ex iniuncto nobis a Deo administrationis officio ad vniuersas ecclesias proximas nobis & longe positas aciem nostræ considerationis teneamur extendere, &c. Eadem fere cum superiori. Extat apud Rogerum de Houeden annalium parte posteriori anno MCLXXXVI. sub Henrico II.

EPISTOLA IV.

VRBANI PAPÆ III.

AD BALDVINVM EPISCOPVM CANTVARIENSEM.

De ecclesia in honorem sanctorum Stephani & Thomæ construenda.

PRÆSENTIVM tibi auctoritate mandamus, vt liceat tibi ecclesiam in honorem beatorum martyrum Stephani & Thomæ construere, & de idoneis eam ornare personis, quibus beneficia, quæ ad eorum sustentationem constitueris, canonice debeas assignare. Item fraternitati tuæ mandamus, vt quarta parte oblationum, quæ ad reliquias beati Thomæ martyris offeruntur, monachorum vsibus concessa, quarta fabricis ecclesiæ deputata, quarta pauperibus erogata, quartam portionem liceat tibi in alios vsus bonos pro tuæ voluntatis arbitrio erogare.

Concil. Tom. 28.

B ij